

Egy hét a "magyar tenger partján"

Személyi segítőként dolgozom Hajdúnánáson az Észak-Hajdúsági Támogató szolgálatnál. Az egyik ügyfelem Kissné Katika kért meg, hogy lenne-e kedvem vele menni Balatonboglárra a Vakok és Gyengénlátók Üdülőjébe, mint kísérő, de e mellett pihenni is lesz alkalmam. Először tétováztam, számolgattam a költségeket, de végül igent mondtam.

Gondoltam ez egy szakmai kihívás is lesz számomra. A megérzésem beigazolódott. Több mint 30 éve nem jártam a Balaton felé, a kíváncsiság is motivált. Kissné Katika szintén régen járt a hullámzó Balaton mellett. E csillogó szelíd, de néha haragos tenger elvarázsolt bennünket. Már a megérkezésünk napján egész délután a hűsítő vizében lubickoltunk. Sajátos illatú habja lemosta rólunk az "alföldi" fáradtságot. A következő napokban kipróbáltuk a vizibiciklizés művészetét, örömünkre. A fénylő nap pillanatok alatt felhőbe burkolódzott. Viharba keveredtünk. Mérges zöld szemmel nézett ránk a Tó, hogy most nem engedi tovább kacagásunkat. Visítva, villámlás és mennydörgés közepette hagytuk el a vizet egy sorstárs segítségével. A rövidke hét alatt a hegymászás, hegycsúcs, kilátó meglátogatása sem maradhatott el, a vak üdülőtársakkal összefogva. Ott szintén kaptunk egy zivatart. a hegyről lefelé "csúszás"- fagyókérbe, törzsekbe kapaszkodva- akrobata mutatványa megizzasztott bennünket. Katika, én, és aki tehette, egyenként vezettük vissza a többi fehér botos sorstársakat. Kacagtuk a végén, ezt a próbát is kibírtuk. A tihanyi egész napos hajókirándulás a csillámló tó vizén, a sziszegő hattyúkkal a beszélgetés, is csodálatos élmény volt. Az "Apátság megtekintése, a LOKOMOTIV vonattal a hegy tetejére, felejthetetlen emlék számunkra. Az utolsó nap estélyén lázasan készültünk a szalonnasütéshez. Ami remekül sikerült. A nagy TŰZ összekovácsolta a kis közösséget. Körben ültünk a kialakított tűzhely mellett. A romantikus harmonika szó /Borika, Lajos bácsi, Sanyi bácsi/ előadásában, a szép népdal és nótacsokrok felcsendülése a kerítés mellé csalogatta a környékbeli üdülő vendégeket.

A badacsonyi piros bor jól csúszott a füstölt szalonnára. Márton kifogyhatatlan humora adta a desszertet. A sorstársak és az üdülők kifogástalan és szeretetteljes ellátásáról az üdülő vezetője -Ottlakán Gyula és kedves felesége Klárrika gondoskodtak.

Ó te morajló "magyar tenger",
Bámulsz gyönyörű kék szemmel,
Életet adsz több ezer madárnak,
Édes szerelmet milliónyi párnak,
Remélem, még érzem villámló hajjaid,
Badacsony hegyiből suhanó szellőid.

Kató Lászlóné (Katika) Balatonboglár, 2009. július 01.